2024/434

6.2.2024

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2024/434

af 5. februar 2024

om foranstaltninger med henblik på at hindre etablering og spredning af *Agrilus planipennis* Fairmaire inden for Unionens område

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 af 26. oktober 2016 om beskyttelsesforanstaltninger mod planteskadegørere og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 652/2014 og (EU) nr. 1143/2014 og om ophævelse af Rådets direktiv 69/464/EØF, 74/647/EØF, 93/85/EØF, 98/57/EF, 2000/29/EF, 2006/91/EF og 2007/33/EF ([1]), særlig artikel 28, stk. 1, litra d)-i), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) De nylige udbrud af *Agrilus planipennis* Fairmaire (»skadegøreren«) i tredjelande tæt på Unionens grænser kræver, at der indføres foranstaltninger for at hindre etablering og spredning af skadegøreren inden for Unionens område, i det tilfælde at det konstateres, at den forekommer der.

(2) Skadegøreren er opført som en prioriteret skadegører i henhold til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/1702 ([2]).

(3) På grundlag af den foreliggende videnskabelige og tekniske dokumentation vedrørende skadegøreren bør der kun træffes foranstaltninger med hensyn til skadegøreren for planter af *Chionanthus virginicus* L. og *Fraxinus* L. (»planterne«) og træ, isoleret bark og andre objekter fremstillet af bark, af *Chionanthus virginicus* L. og *Fraxinus* L (»træet og barken«).

(4) For at sikre, at skadegøreren ikke forekommer på Unionens område, bør medlemsstaterne foretage intensive årlige undersøgelser af forekomsten af skadegøreren og anvende metoder i tråd med de seneste videnskabelige og tekniske oplysninger.

(5) For at hindre, at skadegøreren etablerer sig og spredes på Unionens område, bør medlemsstaterne fastlægge afgrænsede områder, der består af en angrebet zone og en stødpudezone, og gennemføre udryddelsesforanstaltninger.

(6) På grundlag af skadegørerens biologi bør den angrebne zone omfatte de angrebne planter og alle planter, der kan blive angrebet inden for en radius på mindst 100 m omkring de angrebne planter. På samme grundlag bør stødpudezonen have en bredde på mindst 10 km uden for grænsen til den angrebne zone, de det er hensigtsmæssigt skadegørerens spredningskapacitet taget i betragtning.

(7) I tilfælde af isolerede fund af skadegøreren bør etablering af et afgrænset område dog ikke være et krav, hvis det er muligt at fjerne skadegøreren fra disse planter, og hvis der er bevis for, at disse planter allerede var angrebet før deres indførsel til området, eller det er et isoleret tilfælde, hvor skadegøreren ikke forventes at etablere sig. Dette er den mest forholdsmæssige tilgang, så længe undersøgelserne i det pågældende område konkluderer, at skadegøreren ikke forekommer.

(8) For at sikre en øjeblikkelig fjernelse af de angrebne planter og forhindre yderligere spredning af skadegøreren til resten af Unionens område bør overvågningen af de afgrænsede områder foretages årligt på det mest hensigtsmæssige tidspunkt af året og med en tilstrækkelig intensitet.

([1]) EUT L 317 af 23.11.2016, s. 4.
([2]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/1702 af 1. august 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 med henblik på at opstille en liste over prioriterede skadegørere (EUT L 260 af 11.10.2019, s. 8).

(9) For at sikre en forholdsmæssig tilgang til den plantesundhedsmæssige risiko, som skadegøreren udgør, bør medlemsstaterne have mulighed for at ophæve afgrænsningen, når skadegøreren på grundlag af undersøgelser ikke påvises i det afgrænsede område i mindst fire på hinanden følgende år.

(10) Der bør fastsættes udryddelsesforanstaltninger med henblik på udryddelse af skadegøreren, hvis det konstateres, at den forekommer på Unionens område. Disse foranstaltninger bør være hensigtsmæssige i forhold til skadegørerens biologi og baseret på de foreliggende videnskabelige og tekniske oplysninger.

(11) I overensstemmelse med forordning (EU) 2016/2031 udarbejder og ajourfører hver medlemsstat en beredskabsplan for hver enkelt prioriteret skadegører. På grundlag af erfaring fra tidligere udbrud er det nødvendigt at vedtage specifikke regler til gennemførelse af artikel 25 i forordning (EU) 2016/2031 for at sikre en samlet beredskabsplan i tilfælde af fund af skadegøreren i Unionen.

(12) Bestemmelserne vedrørende gennemførelsen af undersøgelserne i de skadegørerfrie områder bør på baggrund af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritets (»autoriteten«) retningslinjer for statistisk velfunderede og risikobaserede undersøgelser vedrørende *Agrilus planipennis* ([3]) finde anvendelse fra den 1. januar 2027, for at tillade tilstrækkelig tid til at de kompetente myndigheder kan planlægge, forberede udformningen og afsætte tilstrækkelige ressourcer til sådanne undersøgelser.

(13) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »skadegører«: *Agrilus planipennis* Fairmaire

2) »planter«: planter af *Chionanthus virginicus* L. og *Fraxinus* L., dog ikke frugter, frø, pollen og planter i vævskultur

3) »afgrænsningsundersøgelse«: en iterativ procedure, der anvendes til at fastlægge grænserne for et område, der anses for at være angrebet af eller frit for en skadegører

4) »træ og bark«: træ, isoleret bark og andre objekter af træ og bark af *Chionanthus virginicus* L. og *Fraxinus* L.

5) »fangsttræer«: planter, der er blevet ringet, og som anvendes til at støtte tidlig påvisning af skadegøreren.

Artikel 2

Undersøgelser af Unionens område i overensstemmelse med artikel 24 i forordning (EU) 2016/2031

1. Medlemsstaterne gennemfører hvert år risikobaserede undersøgelser for forekomst af skadegøreren i de områder af deres område, hvor den ikke vides at forekomme.

2. Undersøgelsernes udformning og prøveudtagningsordning skal gøre det muligt med et tilstrækkeligt højt konfidensniveau at påvise en lav forekomst af skadegøreren på angrebne planter i de pågældende medlemsstater. De skal være baseret på Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritets (»autoriteten«) retningslinjer for statistisk velfunderede og risikobaserede undersøgelser vedrørende *Agrilus planipennis* og skal tage hensyn til risikoen for naturlig spredning af skadegøreren.

([3]) EFSA, Guidelines for statistically sound and risk-based surveys of *Agrilus planipennis*, 17. december 2020, https://doi.org/10.2903/sp.efsa.2020.EN-1983.

3. Undersøgelserne skal udføres:

a) på friland, natur- og byområder, steder, hvor der gøres stop langs større veje, jernbaner og andre transportveje, samt i planteskoler, havecentre, handelscentre for planterne, træ og bark, løvtræssavværker og andre relevante steder, alt efter hvad der er relevant

b) på passende tidspunkter af året under hensyntagen til muligheden for at spore skadegøreren, idet der tages hensyn til skadegørerens biologi, planternes forekomst og biologi, samt de videnskabelige og tekniske oplysninger, der er omhandlet i autoritetens skadegørerundersøgelseskort om *Agrilus planipennis* ([4]).

4. Undersøgelserne skal omfatte:

a) fældefangst af skadegøreren, hvilket kan omfatte anvendelse af fangsttræer

b) hvis det er relevant, visuel undersøgelse af planterne

c) i tilfælde af mistanke, prøveudtagning og test af planterne og træet, herunder afskårne grene, og emballagemateriale af træ og

d) hvis det er relevant, anvendelse af specialtrænede sporhunde.

Artikel 3

Etablering af afgrænsede områder

1. Hvis forekomsten af skadegøreren er officielt bekræftet, etablerer den berørte medlemsstat straks et afgrænset område, der består af:

a) en angrebet zone inden for en radius på mindst 100 m omkring de angrebne planter, herunder de angrebne planter og alle planter, der kan blive angrebet (»angrebet zone«)

b) en stødpudezone med en bredde på mindst 10 km uden for grænsen til det angrebne område.

2. Afgrænsningen af det afgrænsede område skal tage hensyn til de videnskabelige principper, skadegørerens biologi, angrebets omfang, den særlige fordeling af planterne i det pågældende område samt dokumentation for, at skadegøreren er etableret.

Den første afgrænsning af den angrebne zone efterfølges straks af en afgrænsningsundersøgelse med en udformning og en prøveudtagningsordning, der gør det muligt med et konfidensniveau på 95 % at påvise en forekomst af angrebne planter på 1 %.

Afgrænsningsundersøgelsen skal:

a) være baseret på autoritetens retningslinjer for statistisk velfunderede og risikobaserede undersøgelser vedrørende *Agrilus planipennis* og

b) omfatte prøveudtagning af grene eller andre egnede metoder, der er i stand til at påvise skadegøreren inden dens fremkomst.

3. Inden for de afgrænsede områder skal de kompetente myndigheder øge offentlighedens bevidsthed om truslen fra skadegøreren og de foranstaltninger, der er truffet for at forhindre yderligere spredning uden for disse områder.

De skal sikre, at professionelle operatører og den brede offentlighed er bekendt med afgrænsningen af de afgrænsede områder.

([4]) Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (EFSA), 2020. Story map for survey of *Agrilus planipennis*. EFSA supporting publication 2020: EN-1945. https://arcg.is/09S94u.

4. De kompetente myndigheder kan beslutte at reducere stødpudezonens radius på grundlag af oplysninger om angrebets størrelse, tætheden af planterne, udbruddets oprindelse og alder. I så fald underretter de straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om reduktionen og årsagerne hertil.

Artikel 4

Undtagelser fra etablering af afgrænsede områder

1. Uanset artikel 3 kan de kompetente myndigheder vælge ikke at etablere et afgrænset område, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) Der er dokumentation for, at skadegøreren er blevet indført i området med de planter eller det plantemateriale, den blev fundet på, og de pågældende planter var angrebet, før de blev ført ind i det pågældende område, og at skadegørerende ikke har formeret sig, eller at der er dokumentation for, at der er tale om et isoleret tilfælde, som ikke forventes at føre til etablering af skadegøreren.

b) Det er fastslået, at det på grund af skadegørerens biologi, under hensyntagen til resultaterne af en specifik undersøgelse og udryddelsesforanstaltninger, ikke er muligt for skadegøreren at sprede og formere sig.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis den anvender den undtagelse, der er fastsat i stk. 1:

a) træffe foranstaltninger for at sikre hurtig udryddelse af skadegøreren og udelukke risikoen for spredning

b) hvis det er relevant, omgående forøge antallet af fælder og hyppigheden, som fælderne i området bliver kontrolleret med

c) straks intensivere de visuelle undersøgelser for forekomst af voksne skadegørere kombineret med prøveudtagning af grene eller andre egnede påvisningsmetoder, der er i stand til at påvise skadegøreren inden dens fremkomst

d) i løbet af mindst én livscyklus for skadegøreren, plus et ekstra år, foretage regelmæssig og intensiv overvågning af et område på mindst 1 km i bredde omkring de angrebne planter, eller de steder, hvor skadegøreren blev fundet, i skadegørerens flyveperiode

e) undersøge skadegørerens oprindelse ved at spore planter, træ, bark og andre objekter, der sættes i forbindelse med skadegøreren, og en undersøgelse heraf for tegn på angreb, herunder prøveudtagning af grene og målrettet prøveudtagning ved den destruktive metode

f) øge offentlighedens kendskab til den trussel, som skadegøreren udgør og

g) træffe andre foranstaltninger, der vil kunne hjælpe til at udrydde skadegøreren, under hensyntagen til ISPM nr. 9 ([5]) og under anvendelse af en integreret metode i overensstemmelse med principperne i ISPM nr. 14 ([6]).

Artikel 5

Årlige undersøgelser i afgrænsede områder

I de afgrænsede områder skal de kompetente myndigheder gennemføre intensive årlige undersøgelser, jf. artikel 19, stk. 1, i forordning (EU) 2016/2031, for at påvise forekomsten af skadegøreren, under hensyntagen til de oplysninger, der henvises til på autoritetens skadegørerundersøgelseskort.

([5]) Guidelines for pest eradication programmes — Reference Standard ISPM No 9 by the Secretariat of the International Plant Protection Convention, Rome. https://www.fao.org/3/x2981e/x2981e.pdf.

([6]) The use of integrated measures in a systems approach for pest risk management — Reference Standard ISPM No 14 by the Secretariat of the International Plant Protection Convention, Rome. https://www.ippc.int/en/publications/607/.

Undersøgelsens udformning skal tage hensyn til retningslinjerne for statistisk velfunderede og risikobaserede undersøgelser vedrørende *Agrilus planipennis*. Den undersøgelsesudformning og prøveudtagningsplan, der anvendes til påvisningsundersøgelser, skal med mindst 95 % sikkerhed kunne påvise en forekomst af inficerede planter på 1 %.

De årlige undersøgelser gennemføres i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3 og 4, i stødpudezonerne for at påvise forekomst af skadegøreren og i de angrebne zoner for at overvåge dens forekomst der.

Artikel 6

Ophævelse af afgrænsning

Afgrænsningen kan ophæves, når skadegøreren på grundlag af de undersøgelser, der er omhandlet i artikel 5, i en periode på mindst fire på hinanden følgende år ikke er påvist i det afgrænsede område.

Artikel 7

Udryddelsesforanstaltninger

1. Efter den første afgrænsning af området og parallelt med afgrænsningsundersøgelserne skal de kompetente myndigheder træffe samtlige følgende foranstaltninger:

a) øjeblikkelig fældning af alle angrebne planter og planter, der mistænkes for at være angrebet, i jordhøjde

b) øjeblikkelig fældning i jordhøjde af alle planter inden for en radius af mindst 100 m omkring angrebne planter og grundig undersøgelse af de pågældende planter for tegn på angreb, undtagen i tilfælde, hvor de angrebne planter blev fundet uden for skadegørerens flyveperiode; i så fald skal fældningen og fjernelsen af de pågældende planter finde sted i god tid inden begyndelsen af den næste flyveperiode

c) fjernelse, undersøgelse og sikker bortskaffelse af de planter, der er fældet i overensstemmelse med litra a) og b), idet der træffes alle nødvendige forholdsregler for at undgå spredning af skadegøreren under og efter fældning

d) undersøgelse og sikker bortskaffelse af træ og bark, der sættes i forbindelse med angrebet, idet der træffes alle nødvendige forholdsregler for at undgå spredning af skadegøreren

e) forbud mod enhver flytning af planter, træ og bark ud af det afgrænsede område

f) undersøgelse af angrebets oprindelse ved at spore planter, træ, bark og andre objekter, der sættes i forbindelse med angrebet, og undersøgelse heraf for tegn på angreb, herunder prøveudtagning af grene og målrettet prøveudtagning ved den destruktive metode

g) udskiftning af planterne med ikke-modtagelige planter, hvis det er relevant

h) forbud mod forekomst af nye planter på friland i et område, som omhandlet i litra b), bortset fra forekomst af fangsttræer;

i) hvis der anvendes fangsttræer, skal disse underkastes regelmæssige inspektioner og destrueres og undersøges inden den næste flyveperiode

j) aktiviteter, der skal øge offentlighedens kendskab til den trussel, skadegøreren udgør, og til de foranstaltninger, der træffes for at hindre indførsel og spredning i Unionens område af skadegøreren, herunder betingelserne vedrørende flytning af planter, træ og bark fra det afgrænsede område

k) om nødvendigt, særlige foranstaltninger for at tage højde for særlige forhold eller komplikationer, som med rimelighed kan forventes at ville hindre, besværliggøre eller forsinke skadegørerens udryddelse, navnlig foranstaltninger vedrørende adgang til og passende udryddelse af alle planter, der er angrebet eller mistænkes for at være angrebet, uanset hvor de befinder sig, uanset om de er privat eller offentligt ejet, og uanset hvilken person eller enhed der har ansvaret for dem og

l) andre foranstaltninger, der vil kunne bidrage til at udrydde skadegøreren, i overensstemmelse med den internationale standard for plantesundhedsforanstaltninger (»ISPM«) nr. 9 og under anvendelse af en systematisk tilgang i overensstemmelse med de principper, der er fastsat i ISPM nr. 14.

2. De kompetente myndigheder kan beslutte at udvide den radius, der er omhandlet i stk. 1, litra b), på grundlag af oplysninger om angrebets størrelse, tætheden af planterne, udbruddets oprindelse og/eller alder.

3. Hvis den kompetente myndighed konkluderer, at fældning er uhensigtsmæssig for et begrænset antal individuelle planter, på grund af deres særlige sociale, kulturelle eller miljømæssige værdi, skal disse individuelle planter uanset stk. 1, litra b), være genstand for en individuel, månedlig undersøgelse for tegn på angreb. I sådanne tilfælde skal der træffes foranstaltninger som alternativ til fældning, der sikrer et højt beskyttelsesniveau, for at hindre enhver mulig spredning af skadegøreren fra de pågældende planter.

Årsagerne til en sådan konklusion og de foranstaltninger, der er truffet som resultat heraf, skal meddeles til Kommissionen i rapporten i henhold til artikel 9.

4. Hvis resultaterne af den afgrænsningsundersøgelse, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, viser endnu et fund af skadegøreren, skal den kompetente myndighed anvende alle de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, og fortsætte med afgrænsningsundersøgelsen.

Artikel 8

Beredskabsplaner

1. Medlemsstaterne skal, ud over de elementer, der er opført i artikel 25, stk. 2, i forordning (EU) 2016/2031, i deres beredskabsplaner fastsætte følgende:

a) foranstaltningerne med henblik på udryddelse af skadegøreren, jf. artikel 7

b) forholdsreglerne vedrørende flytning af planter, træ og bark inden for Unionens område, jf. bilag VIII til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/2072 ([7])

c) de officielle inspektioner, der skal foretages af flytninger af planter, træ og bark inden for Unionens område

d) de minimumsressourcer, der skal gøres tilgængelige, og procedurer med henblik på at gøre disse yderligere ressourcer tilgængelige i tilfælde af en bekræftet forekomst eller mistanke om forekomst af skadegøreren

e) procedurerne for identifikation af ejerne af planter, træ og bark, der skal destrueres, for meddelelse af afgørelsen om fjernelse og for adgang til private ejendomme.

2. Om nødvendigt, ajourfører medlemsstaterne deres beredskabsplan senest den 31. december hvert år.

Artikel 9

Årlige rapporter

Medlemsstaterne sender senest den 30. april hvert år Kommissionen og de øvrige medlemsstater en rapport om de foranstaltninger, der er truffet i løbet af det foregående kalenderår og om resultaterne heraf, jf. artikel 2-8.

Resultaterne af de undersøgelser, der er foretaget i henhold til artikel 5, indgives til Kommissionen ved hjælp af den skabelon, der er fastsat i bilaget.

([7]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/2072 af 28. november 2019 om ensartede betingelser for gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 for så vidt angår beskyttelsesforanstaltninger mod planteskadegørere og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 690/2008 og om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2019 (EUT L 319 af 10.12.2019, s. 1).

Artikel 10

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 2, stk. 2, finder anvendelse fra den 1. januar 2027.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 2024.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG

1. **Skabelon til rapportering om resultaterne af de årlige undersøgelser i afgrænsede områder ved hjælp af statistisk baseret tilgang**

1. Beskrivelse af det afgrænsede område (AO)		2. AO's oprindelige størrelse (ha)	3. AO's ajourførte størrelse (ha)	4. Metode	5. Område	6. Undersøgelsessteder		7. Tidspunkt	A. Undersøgelsesdefinition (inputparametre for RiBESS+)															B. Prøveudtagning							C. Resultater af undersøgelsen						Bemærkninger
									8. Målpopulation			9. Epidemiologiske enheder		10. Påvisningsmetoder				11. Prøveudtagningseffektivitet	12. Metodefølsomhed	13. Risikofaktorer (aktiviteter, lokaliteter og områder)					14. Antal inspicerede epidemiologiske enheder	15. Antal visuelle undersøgelser	16. Antal prøver	17. Antal fælder	18. Antal indfangningssteder	19. Antal test	20. Antal andre foranstaltninger	21. Resultater			22. Anmeldelsesnummer for de anmeldte udbrud i overensstemmelse med gennemførelsesforordning (EU) 2019/1715		23. Opnået sikkerhedsniveau	24. Udgangsprævalens	
Navn	Etableringsdato					Beskrivelse	Nummer		Værtsarter	Areal (ha eller anden relevant enhed)	Inspektionsenheder	Beskrivelse	Enheder	Visuelle undersøgelser	Indfangning	Testning	Andre metoder			Risikofaktor	Risikoniveauer	Antal lokaliteter	Relative risici	Andel af værtspopulationen							Positiv	Negativ	Ubestemt	Nummer	Dato			

2. **Vejledning i udfyldelse af skabelonen**

Forklar de underliggende antagelser for undersøgelsens udformning pr. skadegører. Sammenfat og begrund:

— målpopulationen, den epidemiologiske enhed og inspektionsenhederne

— påvisningsmetoden og metodefølsomheden

— risikofaktorerne med angivelse af risikoniveauer og tilsvarende relative risici og andele af værtsplantepopulationen.

I kolonne 1:	Angiv navnet på det geografiske område, udbrudsnummer eller andre oplysninger, der gør det muligt at identificere det pågældende afgrænsede område (AO), og den dato, hvor det blev etableret.
I kolonne 2:	Angiv størrelsen af AO inden undersøgelsens påbegyndelse.
I kolonne 3:	Angiv størrelsen af AO efter undersøgelsen.
I kolonne 4:	Angiv metoden: Udryddelse eller inddæmning. Tilføj det nødvendige antal rækker afhængigt af antallet af AO pr. skadegører og de metoder, som anvendes i disse områder.
I kolonne 5:	Angiv den zone i AO, hvor undersøgelsen blev foretaget, og tilføj så mange rækker som nødvendigt: Angrebet zone (IZ) eller stødpudezone (SZ) ved hjælp af særskilte rækker. Hvor det er relevant, angives det område i IZ, hvor undersøgelsen blev foretaget (f.eks. de sidste 20 km, der støder op til SZ, omkring planteskoler) i forskellige rækker.
I kolonne 6:	Angiv antallet og beskrivelsen af undersøgelsesstederne ved at vælge en af følgende muligheder til beskrivelsen: 1. Friland (produktionsområde): 1.1. mark (agerjord, græsarealer), 1.2. frugtplantage/vinmark, 1.3. planteskole, 1.4. skov 2. Friland (andet): 2.1. private haver, 2.2. offentlige steder, 2.3. beskyttet område, 2.4. vilde planter i andre områder end beskyttede områder, 2.5. andet, med specifikation i hvert enkelt tilfælde (f.eks. havecenter, handelsområder, der anvender emballagemateriale af træ, træindustrien, vådområder, kunstvandings- og dræningsanlæg). 3. Fysisk lukkede betingelser: 3.1. væksthus, 3.2. privat sted, bortset fra væksthus, 3.3. offentligt sted, bortset fra væksthus, 3.4. andet, med specifikation i hvert enkelt tilfælde (f.eks. havecenter, handelsområder, der anvender emballagemateriale af træ, træindustrien).
I kolonne 7:	Angiv de måneder i året, hvor undersøgelserne blev foretaget.
I kolonne 8:	Angiv den valgte målpopulation og listen over de værtsarter/slægter og de områder, der er omfattet af undersøgelsen. Målpopulationen defineres som en række inspektionsenheder. Dens størrelse udtrykkes typisk i hektar for landbrugsarealer, men kan også udtrykkes i partier, marker, væksthuse osv. Begrund valget i de underliggende antagelser. Angiv de undersøgte inspektionsenheder. »Inspektionsenhed«: planter, plantedele, varer, materialer, skadegørervektorer, som er blevet undersøgt nærmere for at identificere og påvise forekomst af skadegørere.
I kolonne 9:	Angiv de undersøgte epidemiologiske enheder med beskrivelse og måleenhed. »Epidemiologisk enhed«: et homogent område, hvor interaktionerne mellem skadegøreren, værtsplanterne og de abiotiske og biotiske faktorer og forhold vil føre til samme epidemiologi, hvis skadegøreren forekommer. De epidemiologiske enheder er en underopdeling af målpopulationen, og de er epidemiologisk homogene med mindst én værtsplante. I nogle tilfælde kan hele værtspopulationen i en region/et område/et land defineres som en epidemiologisk enhed. Det kan være NUTS-regioner (nomenklaturen for statistiske regionale enheder), byområder, skove, rosenhaver eller bedrifter eller hektar. Valget af epidemiologiske enheder skal være begrundet i de underliggende antagelser.

ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/434/oj

I kolonne 10:	Angiv de anvendte metoder i forbindelse med undersøgelsen, herunder antallet af aktiviteter i hvert enkelt tilfælde, afhængigt af de specifikke krav vedrørende de enkelte skadegørere. Angiv N/A, hvis oplysningerne for en given kolonne ikke er tilgængelige.
I kolonne 11:	Angiv et skøn over prøveudtagningseffektiviteten. Ved prøveudtagningseffektivitet forstås sandsynligheden for at udvælge inficerede plantedele fra en inficeret plante. For vektorer er det metodens effektivitet med hensyn til at indfange en positiv vektor, når den forekommer i undersøgelsesområdet. For jord er det effektiviteten af udtagningen af en jordprøve, hvori skadegøreren forekommer, når skadegøreren forekommer i undersøgelsesområdet.
I kolonne 12:	»Metodefølsomhed«: sandsynligheden for, at en metode kan påvise forekomst af skadegørere. Metodefølsomheden defineres som sandsynligheden for, at en reelt positiv vært testes positiv. Det er prøvetagningseffektiviteten (dvs. sandsynligheden for at udvælge inficerede plantedele fra en inficeret plante) multipliceret med den diagnostiske sensitivitet (karakteriseret ved den visuelle inspektion og/eller den laboratorietest, der anvendes i påvisningsprocessen).
I kolonne 13:	Angiv risikofaktorerne i forskellige rækker ved brug af så mange rækker som nødvendigt. Angiv for hver risikofaktor risikoniveauet og den tilsvarende relative risiko og andelen af værtspopulationen.
I kolonne B:	Angiv nærmere oplysninger om undersøgelsen under hensyntagen til de specifikke lovkrav vedrørende de enkelte skadegørere. Angiv N/A, hvis oplysningerne i en given kolonne ikke er relevante. De oplysninger, der skal angives i disse kolonner, vedrører oplysningerne i kolonne 10 »Påvisningsmetoder«.
I kolonne 18:	Angiv antal indfangningssteder, hvis dette antal afviger fra antal fælder (kolonne 17) (f.eks. hvis den samme fælde anvendes forskellige steder).
I kolonne 21:	Angiv antal prøver, der er fundet positive eller negative, og ubestemte prøver. »Ubestemte prøver« er de analyserede prøver, for hvilke der ikke er fremkommet resultater på grund af forskellige faktorer (f.eks. under påvisningsniveau, ikke behandlet prøve, ikke identificeret, gammel).
I kolonne 22:	Angiv anmeldelserne af udbrud det år, undersøgelsen fandt sted. Det er ikke nødvendigt at angive anmeldelsesnummeret for udbruddet, hvis den kompetente myndighed har vurderet, at forekomsten er omhandlet af artikel 14, stk. 2, artikel 15, stk. 2, eller artikel 16 i forordning (EU) 2016/2031. I så fald angives årsagen til, at oplysningerne ikke er angivet i kolonne 25 (»Bemærkninger«).
I kolonne 23:	Angiv undersøgelsens følsomhed som defineret i den internationale standard for plantesundhedsforanstaltninger (ISPM) 31. Det opnåede konfidensniveau med hensyn til status som fri for skadegørere beregnes på grundlag af udførte undersøgelser (og/eller prøveudtagninger) i forhold til metodefølsomheden og udgangsprævalensen.
I kolonne 24:	Angiv udgangsprævalensen på grundlag af et skøn foretaget forud for undersøgelsen af den sandsynlige faktiske forekomst af skadegøreren på marken. Udgangsprævalensen er fastsat som et mål for undersøgelsen og svarer til den afvejning, som de ansvarlige for risikostyringen foretager, mellem risikoen for at have skadegøreren og de ressourcer, der er til rådighed for undersøgelsen. For en sporingsundersøgelse fastsættes typisk en værdi på 1 %.

ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/434/oj